

Derviş Muhammed

Derviş Muhammed hazretleri, evliyanın büyüklerindedir. Silsile-i aliyyenin yirmincisidir.

Ruh ilimlerinde mütehassıs idi. Büyük âlim ve kâmil bir veli olan dayısı Kâdi Muhammed Zâhid'in derslerinde yetişti. Dayısına talebe olmadan önce, on beş sene nefsinin isteklerinden kurtulmak için mücadele etmiş ve insanlardan uzak yaşamıştı.

Bir gün ellerini açıp, acizliğini ve çaresizliğini Allahü teâlâyâ yalvararak arz etmişti. Aniden Hızır aleyhisselam gelip; "Eğer sabır ve kanaat istiyorsan, Muhammed Zâhid'in hizmet ve sohbetine kavuşmakta acele et. O sana sabır ve kanaati öğretir" buyurdu. Hemen Muhammed Zâhid'in yüksek huzuruna varıp, orada ilim tahsil etti. Güzel terbiye görüp, kemale geldi. Hocası ona, insanlara doğru yolu anlatmak, ebedi olan Cehennem azabından kurtaracak şeyleri bildirmek için hilafet verdi. Hocasının vefatından sonra yerine geçip, Semerkand'da, doğru yoldan ayrılanlarla ve dine sonradan sokulan bid'atlerle uğraştı. Bid'atleri yok etti. Çok veli yetiştirdi.

İnsanları Allahü teâlânın yoluna çağırmada çok gayret gösterdi. Talebelerinin terbiyesi hususunda, insan üstü bir kuvvet ve gayrete sahipti. İmam-ı Rabbani hazretlerinin dünyaya gelmesinden bir sene önce, vefat etti. İnsanları irşad için yetiştirdiği yüksek talebeleri pek çoktur. Bunların en büyüğü, oğlu Hâce Muhammed Emkenegi'dir.